

Határozatok Tára

MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. október 17.¹

C-496/17. sz. ügy

**Deutsche Post AG
kontra
Hauptzollamt Köln**

(a Finanzgericht Düsseldorf [düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – A személyek vámjogszabályokkal kapcsolatos jogai és kötelezettségei – Engedélyezett gazdálkodó státusz – Kérdőív – Személyes adatok védelme – Adóazonosító szám – A jövedelemadó megállapítására illetékes adóhatóság – Jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatok kezelése – A személyes adatok kezelése célhoz kötöttségének elve”

1. A német vámhatóság az engedélyezett gazdálkodó (a továbbiakban: AEO) státusz megszerzését vagy megtartását kérelmező vállalkozások tisztségviselői és munkavállalói bizonyos személyes adatainak átadását követeli meg, amely státusz birtokában a vállalkozások egyéb importőrökhöz vagy exportőrökhöz képest kedvezőbb elbánásban részesülnek.
2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés az uniós jog által ezen előírásokkal szemben – mind szigorúan a vámjog területén, mind pedig a személyes adatok védelme területén – állított korlátokra vonatkozik.

I. Jogi háttér

A. Az uniós jog

1. Vámjogi szabályozás

a) Vámkódex

3. A 952/2013 rendelet² 38. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az a gazdálkodó, aki az Unió vámterületén letelepedett, és aki megfelel a 39. cikkben felsorolt kritériumoknak, engedélyezett gazdálkodó státuszt kérelmezhet.

¹ Eredeti nyelv: spanyol.

² Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2017. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Vámkódex).

[...]

(2) Az engedélyezett gazdálkodó státusz a következő típusú engedélyeket foglalja magában:

- a) a »vámügyi egyszerűsítések« típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely lehetővé teszi annak jogosultja számára, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően bizonyos egyszerűsítéseket élvezzen;
- b) a »biztonság és védelem« típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely a jogosultat a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítésekre jogosítja fel.

[...]”

4. A 39. cikk a) pontja előírja, hogy:

„Az engedélyezett gazdálkodó státusz megadására vonatkozó kritériumok a következők:

- a) vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiánya, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva;

[...]”

b) Az (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet³

5. A 24. cikk (1) bekezdése szerint:

„[...]”

Amennyiben a kérelmező nem természetes személy, a Vámkódex 39. cikkének a) pontjában meghatározott kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, ha az elmúlt három évben a következő személyek egyike sem sértette meg súlyosan vagy ismételten a vámjogszabályokat és az adószabályokat, és gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva:

- a) a kérelmező;
- b) a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy;
- c) a kérelmező vámügyeiért felelős alkalmazott.”

c) Az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet⁴

6. Az 1. cikk szerint:

„(1) Ez a rendelet a Vámkódex rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti intézkedéseket határoz meg a Vámkódex 278. cikkében említett, adatcserére és adattárolásra szolgáló eszközökre vonatkozóan.

3 Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 343., 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 195. o.; HL 2018. L 157., 27. o.; a továbbiakban: 2015/2447 rendelet).

4 A 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2015/2446 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2015. december 17-i (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2016. L 69., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 101., 33. o.; HL 2017. L 101., 203. o.; HL 2017. L 281., 34. o.).

(2) Az ebben a rendeletben, az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendeletben, valamint az (EU) 2015/2447 végrehajtási rendeletben meghatározott átmeneti időszakokban alkalmazandó adatszolgáltatási követelményeket, formátumokat és kódokat e rendelet mellékletei határozzák meg.”

7. Az 5. cikk rögzíti:

„(1) A 2014/255/EU végrehajtási határozat mellékletében említett AEO-rendszer korszerűsítésének napjáig a vámhatóságok megengedhetik az AEO-hoz kapcsolódó kérelmek és határozatok, valamint az eredeti kérelemre vagy határozatra esetleg hatást gyakorló későbbi események elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő módon történő kezelését.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett esetekben:

- a) az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmeket a 6. mellékletben meghatározott nyomtatvány formátumát alkalmazva kell benyújtani; és
- b) az engedélyezett gazdálkodó státusz megadására vonatkozó engedélyeket a 7. mellékletben meghatározott nyomtatvány használatával kell kiadni.”

8. A 6. melléklethez fűzött magyarázat 19. pontja foglalkozik az AEO státusz iránti kérelem nyomtatványával:

„A kérelmező neve, dátum és aláírás:

Aláírás: az aláíró személynek meg kell adnia a tisztségét, illetve beosztását is. Az aláíró személynek mindig a kérelmező általános képviselőjére jogosult személynek kell lennie.

Név: a kérelmező neve és a kérelmező bélyegzője.

[...]

8. A legfontosabb tisztségviselők neve (ügyvezető igazgatók, a divíziók vezetői, számviteli vezetők, a vámügyi részleg vezetője stb.). Az illetékes alkalmazott ideiglenes vagy tartós távollétében követett kialakult gyakorlat ismertetése.

9. Azon személyek neve és beosztása, akik a kérelmező szervezetén belül konkrét vámügyi tapasztalattal rendelkeznek. Értékelés arról, hogy milyen szintű ismereteik vannak ezeknek a személyeknek az informatikai technológiának a vámügyi és kereskedelmi folyamatokban, valamint a kereskedelmi ügyletekben általában való felhasználásában.

[...]”

2. Az adatvédelemre vonatkozó szabályozás: az (EU) 2016/679 rendelet⁵

9. A 4. cikk szerint:

„E rendelet alkalmazásában:

1. »személyes adat«: azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintett«) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható;
2. »adatkezelés«: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]”

10. Az 5. cikk a következőképpen rendelkezik:

„A személyes adatok:

- a) kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni (»jogszerűség, tisztességes eljárás és átláthatóság«);
- b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon; a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül az eredeti céllal össze nem egyeztethetőnek a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további adatkezelés (»célhoz kötöttség«);
- c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk (»adattakarékosság«);

[...]”

11. A 6. cikk kimondja:

„(1) A személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül:

- a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez;

[...]

- c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;

[...]

⁵ A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; a továbbiakban: 2016/679 rendelet).

e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges;

[...]

(2) Az e rendeletben foglalt, adatkezelésre vonatkozó szabályok alkalmazásának kiigazítása érdekében, a tagállamok az (1) bekezdés c) és e) pontjának való megfelelés céljából fenntarthatnak vagy bevezethetnek konkrétabb rendelkezéseket, amelyekben pontosabban meghatározzák az adatkezelésre vonatkozó konkrét követelményeket, és amelyekben további intézkedéseket tesznek az adatkezelés jogszerűségének és tisztességességének biztosítására, ideértve a IX. fejezetben meghatározott egyéb konkrét adatkezelési helyzeteket is.

(3) Az (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti adatkezelés jogalapját a következőknek kell megállapítania:

a) az uniós jog, vagy

b) azon tagállami jog, amelynek hatálya alá az adatkezelő tartozik.

Az adatkezelés célját e jogalapra hivatkozással kell meghatározni, illetve az (1) bekezdés e) pontjában említett adatkezelés tekintetében annak szükségesnek kell lennie valamely közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához. [...] Az uniós vagy tagállami jognak közérdekű célt kell szolgálnia, és arányosnak kell lennie az elérni kívánt jogszerű céllal.

(4) Ha az adatgyűjtés céljától eltérő célból történő adatkezelés nem az érintett hozzájárulásán vagy valamely olyan uniós vagy tagállami jogon alapul, amely szükséges és arányos intézkedésnek minősül egy demokratikus társadalomban a 23. cikk (1) bekezdésében rögzített célok eléréséhez, annak megállapításához, hogy az eltérő célú adatkezelés összeegyeztethető-e azzal a céllal, amelyből a személyes adatokat eredetileg gyűjtötték, az adatkezelő többek között figyelembe veszi:

a) a személyes adatok gyűjtésének céljait és a tervezett további adatkezelés céljai közötti esetleges kapcsolatokat;

b) a személyes adatok gyűjtésének körülményeit, különös tekintettel az érintettek és az adatkezelő közötti kapcsolatokra;

c) a személyes adatok jellegét, különösen pedig azt, hogy a 9. cikk szerinti személyes adatok különleges kategóriáinak kezeléséről van-e szó, illetve, hogy büntetőjogi felelősség megállapítására és bűncselekményekre vonatkozó adatoknak a 10. cikk szerinti kezeléséről van-e szó;

d) azt, hogy az érintettek nézve milyen esetleges következményekkel járna az adatok tervezett további kezelése;

e) megfelelő garanciák meglétét, ami jelenthet titkosítást vagy álnevesítést is.”

12. A 23. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint:

„Az adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra alkalmazandó uniós vagy tagállami jog jogalkotási intézkedésekkel korlátozhatja a 12–22. cikkben és a 34. cikkben foglalt, valamint a 12–22. cikkben meghatározott jogokkal és kötelezettségekkel összhangban lévő rendelkezései tekintetében az 5. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek hatályát, ha a korlátozás tiszteletben tartja az alapvető jogok és szabadságok lényeges tartalmát, valamint az alábbiak védelméhez szükséges és arányos intézkedés egy demokratikus társadalomban:

[...]

e) az Unió vagy valamely tagállam egyéb fontos, általános közérdekű célkitűzései, különösen az Unió vagy valamely tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket, a népegészségügyet és a szociális biztonságot.”

B. A nemzeti jog

1. Az Abgabeordnung (az adózás rendjéről szóló törvény)

13. A tényállásra alkalmazandó változatában a 139a. § (1) bekezdése kimondja:

„A Bundeszentralamt für Steuern [(szövetségi adóhatóság)] az adóügyi eljárásban történő egyértelmű azonosítás céljából egységes és állandó azonosítót (adóazonosító) állapít meg valamennyi adóalany részére; az adóalany vagy ezen adóalany adatainak adóhatóság részére történő továbbítására kötelezett harmadik személy köteles az adóazonosítót az adóhatósághoz intézett kérelmekben, bevallásokban vagy nyilatkozatokban megadni. Az adóazonosító számok sorából áll, amelyet nem az adóalany egyéb adataitól képeznek, illetve nem vezethető le ezen adatokból; az utolsó helyen egy ellenőrző szám áll [...]”.

14. A 139b. § értelmében:

„(1) Természetes személy egynél több adóazonosító számot nem kaphat. [...]

(2) Az adóhatóságok az adóazonosító számot csak akkor kérhetik be és használhatják fel, amennyiben az a törvényben meghatározott feladataik teljesítéséhez szükséges, vagy jogszabály az adóazonosító szám bekérését vagy felhasználását kifejezetten megengedi vagy elrendeli. Egyéb hatóságok vagy magánfelek:

1. az adóazonosító számot csak akkor kérhetik be és használhatják fel, amennyiben az a köztük és az adóhatóságok közötti adattovábbításhoz szükséges, vagy jogszabály az adóazonosító szám bekérését vagy felhasználását kifejezetten megengedi vagy elrendeli;

[...]

3. adóalany jogszerűen bekért adóazonosító számát az adóhatóságokkal szembeni tájékoztatási kötelezettség teljesítéséhez csak akkor használhatja fel, amennyiben a tájékoztatási kötelezettség ugyanazon adóalanyt érinti, és az adóazonosító szám bekérése és felhasználása az 1. pont szerint megengedett [...].

(3) A Bundeszentralamt für Steuern természetes személyek tekintetében a következő adatokat tárolja:

1. adóazonosító szám,

[...]

3. családnév,
4. korábbi nevek,
5. utónév,
6. doktori cím,

[...]

8. születési dátum és hely,
9. nem,
10. jelenlegi vagy utoljára ismert cím,
11. illetékes adóhatóság,
12. a Bundesmeldegesetz [(a lakcímbejelentésről szóló szövetségi törvény)] szerinti tájékoztatási korlátozás,
13. elhalálozás napja,
14. a lakcímbejelentés és -törlés dátuma.

(4) A (3) bekezdésben felsorolt adatok tárolására annak érdekében került sor, hogy:

1. biztosítsák, hogy egy személy csak egy adóazonosító számot kapjon és egy adóazonosító számot ne adjanak ki többször,
2. az adóalany adóazonosító számát megállapítsák,
3. megállapítsák, hogy az adóalany tekintetében melyik adóhatóság az illetékes,
4. törvény, nemzetközi vagy államok közötti jogszabályok alapján átveendő adatokat továbbítani tudják az illetékes hatóságoknak,
5. lehetővé tegyék az adóhatóságok számára a jogszabályok által hatáskörükbe utalt feladatok teljesítését.”

2. *Einkommensteuergesetz (a jövedelemadóról szóló törvény)*

15. A 38. § (1) és (3) bekezdése a tényállás időpontjában alkalmazandó változatában az alábbiakat rögzíti:

„(1) Nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében, amennyiben a munkabért egy munkáltató fizeti, a jövedelemadó beszedésére a munkabérből való levonás útján kerül sor (bérjövedelem-adó), [...]

[...]

(3) a munkáltató köteles a jövedelemadót a munkavállaló terhére a munkabérből minden munkabér-kifizetéskor levonni [...]”.

16. A 39. § (1) és (4) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Jövedelemadó-levonás teljesítése érdekében a munkavállaló kezdeményezésére a bérjövdelem-adó levonását befolyásoló ismérvek kerülnek megállapításra. [...]

[...]

(4) A bérjövdelem-adó levonását befolyásoló ismérvek:

1. az adósáv,

2. gyermekek után járó adójóváírások száma az I–IV. adósáv esetében [...]

[...]”.

17. A 39e. § szerint:

„(1) A szövetségi adóhatóság valamennyi munkavállaló esetében alapvetően automatikusan, [...] a bérjövdelem-adó levonását befolyásoló ismérvekként állapítja meg az adósávot és a I–IV. adósáv esetében figyelembe veendő gyermekek vonatkozásában a gyermekek után járó adójóváírások számát (a 39. § (4) bekezdése első mondatának 1. és 2. pontja) [...] Amennyiben az adóhatóság [...] a 39. § alapján jövedelemadó levonását befolyásoló ismérveket állapít meg, azokat a munkáltató részére automatikus lekérdezés biztosítása céljából közli a Bundeszentralamt für Steuernnel [...].

(2) A Bundeszentralamt für Steuern a munkáltató részére jövedelemadó levonását befolyásoló ismérvek automatikus lekérdezésének biztosítása céljából az adóazonosító szám feltüntetésével tárolja a jövedelemadó levonását befolyásoló ismérveket, valamint valamennyi adóalany részére az Abgabenordnung 139b. §-a (3) bekezdésében meghatározott adatokon felül a következő adatokat:

1. egy adólevonásra jogosult vallási közösséghez való, jogilag meghatározott tartozás, valamint a belépés és a kilépés dátuma,

2. bejelentési kötelezettség alá tartozó családi állapot, valamint a családi állapot létrejöttének vagy megszűnésének napja, illetve házasság esetében a házastárs adóazonosító-száma,

3. gyermekek és adóazonosító számuk,

[...]

(4) A munkavállaló munkaviszonyának megkezdésekor valamennyi munkáltatójával köteles a bérjövdelem-adó levonását befolyásoló ismérvek lekérdezése céljából közölni:

1. az adóazonosító számot, valamint a születési időt,

[...]

A munkáltató köteles munkaviszonyának megkezdésekor a munkavállaló részére az elektronikusan meghatározott, jövedelemadó levonását befolyásoló ismérveket a Bundeszentralamt für Steuern-től adatok távoli átvitele útján lekérdezni, és azokat a munkavállaló érdekében a fizetési folyószámlára átvezetni. [...]

[...]

II. Az alapeljárásbeli jogvita és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

18. A Deutsche Post a 2913/92/EGK rendelet⁶ és a 2454/93/EGK rendelet⁷ alapján kiadott vámjogi engedélyekkel rendelkezett, közelebbről mint engedélyezett címzett és mint engedélyezett feladó. Ugyancsak rendelkezett egy összkezeséssel az uniós árutovábbítási eljárás, illetve a teljes árutovábbítási eljárás egyszerűsítése érdekében, valamint az új Vámkódex teljes hatálybalépésétől kezdődően átmeneti megőrzési létesítményre vonatkozó engedélye is volt.

19. A Haputzollamt (központi vámhivatal) 2017. április 19-i levelében kérte a Deutsche Postot, hogy 2017. május 19-ig válaszolja meg az interneten fellelhető önértékelési kérdőív I. részét (a vállalkozás adatai). E kérdőív többek között a következő kérdéseket tartalmazta:

„1.1.2 Amennyiben vállalkozása működési formájára vonatkozik, adja meg:

[...]

c) a tanácsadó testületi tagok és a felügyelő bizottsági tagok családnevét, utónevét, születési dátumát, adóazonosító számát, és a vonatkozásukban illetékes adóhatóságot.

1.1.6 Nevezze meg a vállalkozás legfontosabb tisztségviselőit (ügyvezető igazgatóit, divízióvezetőit, számviteli vezetőket, vámügyi részleg vezetőit stb.), és ismertesse a vonatkozó helyettesítési szabályokat. Legalább a családnév, utónév, születési dátum, az adóazonosító szám és az illetékes adóhatóság megadása szükséges.

[...]

1.3.1 Adja meg a szervezetében a vámügyekért felelős személyek vagy a konkrét vámügyi feladatokkal foglalkozó személyek (például vámügyintéző, vámügyi részleg vezetője) családnevét, utónevét, születési dátumát, adóazonosító számát, a szervezetben betöltött pozícióját és az illetékes adóhatóságot.”

20. A központi vámhivatal figyelmeztette Deutsche Postot, hogy a szükséges együttműködés elmaradása esetében nem állapítható meg, hogy a Vámkódex szerinti engedélyezési feltételek teljesülnek-e. Ugyancsak figyelmeztette, hogy a határozatott idejű engedélyeket visszavonja, ha az együttműködés elmarad vagy e feltételek már nem állnak fenn.

21. A Deutsche Post keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, amelyben megtagadta az önértékelési kérdőívben megjelölt személyek adóazonosító számának, valamint a vonatkozásukban illetékes adóhatóságra vonatkozó adatoknak a központi vámhivatallal való közlését. Kérte a bíróságtól annak megállapítását, hogy nem köteles az önértékelési kérdőív ezen részének megválaszolására.

⁶ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.).

⁷ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 30. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.).

22. A Deutsche Post keresete alátámasztásaként azt állította, hogy:

- vállalkozásában a kérdések által érintett személyek száma nagyon magas, és azokat adatvédelmi okokból nem tudja megválaszolni, mivel munkavállalóinak egy része nem járult hozzá az adatai továbbításához. Ezenfelül, az 1.1.2 c), 1.1.6 és 1.3.1 ponttal érintett személyek köre túlterjeszkedik a 2015/2447 rendelet 24. cikke (1) bekezdése második albekezdésének b) és c) pontjaiban megjelölt személyek körén.
- A munkavállalóinak a jövedelemadóra vonatkozó helyzete nem relevánsak azon kérdések megítélése szempontjából, hogy sor került-e a vám- vagy adójogszabályok súlyos vagy ismételt megsértésére, vagy a Deutsche Post gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó súlyos bűncselekményre. Az adóazonosító számuk közlése a Deutsche Post vámjogi megbízhatóságának megállapításához nem szükséges, és nem is alkalmas.

23. A központi vámhivatal vitatta a Deutsche Post érveit, előadva, hogy az adóazonosító szám bekérése az érintett személyek adóhatóság megkeresése keretében történő egyértelmű azonosításához szükséges. Információcserére csak abban az esetben kerül sor, ha ez utóbbi adóhatóságok az adójogszabályok súlyos vagy ismételt megsértéséről szereznek tudomást. Ennek során a lezárt büntetőeljárások vagy bírságszabásra irányuló eljárások nem relevánsak. Adójogszabályok ismételt megsértését olyan gyakoriság esetében veszik figyelembe, amely nem áll arányban a kérelmező gazdasági tevékenységének jellegével és terjedelmével.

24. A központi vámhivatal szerint a kérdések által érintett személyek köre összhangban áll a 2015/2447 rendelet 24. cikke (1) bekezdése második albekezdésében foglaltakkal és a Bizottság engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó iránymutatásaival. Mindenesetre, a kockázattól függően a vámhivatal dönt arról, hogy konkrétan mely személyek esetében szükséges lebonyolítani az adóhatóságokkal való információcserét. A vámügyekkel foglalkozó személyek tekintetében a nagyobb vámügyi részlegek esetében az információcsere a legfontosabb tisztségviselőkre és vezető beosztású személyekre korlátozódik.

25. A Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország) szerint kétséges, hogy a bekért személyes adatok (a nyomtatvány 1.1.2 c), 1.1.6 és 1.3.1 pontjában felsorolt személyekre vonatkozóan az adóazonosító szám, valamint a jövedelemadó kivetésére illetékes adóhatóságok) egyeztetése a szóban forgó adatok jogszerű kezelésének minősül-e a 2016/679 rendelet, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 8. cikkének (1) bekezdése szerint.

26. Ugyancsak kétségek merülnek fel a felperes munkavállalói és a felügyelőbizottság tagjai személyes adatai bekérésének szükségességével kapcsolatban, amelyeket a jövedelemadó kivetése céljából gyűjtöttek be, mivel ezen adatok nem állnak közvetlen kapcsolatban a Deutsche Post vámjogi megbízhatóságának értékelésével, sem pedig a gazdasági tevékenységével.

27. Ebben az összefüggésben, a kérdést előterjesztő bíróság a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Úgy kell-e értelmezni az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdése második albekezdését, hogy a vámhatóság e végrehajtási rendelet alapján jogosult a kérelmezőtől a szövetségi adóhatóság által a jövedelemadó kivetésével összefüggésben megállapított adószámról és a kérelmező felügyelő bizottságának tagjai, valamint a kérelmezőnél dolgozó ügyvezető igazgatók, divízióvezetők, számviteli vezetők, vámügyi részleg vezetők, valamint a vámügyekért felelős személyek és konkrét vámügyi feladatokkal foglalkozó személyek tekintetében a jövedelem megadóztatására illetékes adóhatóságokról tájékoztatást kérni?”

28. A Deutsche Post, a központi vámhivatal, a spanyol, a magyar és az olasz kormány, valamint a Bizottság terjesztett elő írásbeli észrevételeket. A 2018. július 5-én tartott tárgyaláson a Deutsche Post, a központi vámhivatal és a Bizottság jelent meg.

III. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz

29. A mélyrehatóbb vizsgálatot megelőzően tisztázni kell, hogy melyek azok a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályok, amelyek a jelen ügyben alkalmazandóak.

30. Az adatok közzétételére vonatkozó kérelmet 2017. április 19-én közölték a Deutsche Posttal, vagyis a 2016/679 rendelet hatálybalépését (2018. május 25-ét) megelőzően. Abban az időpontban a 95/46/EK irányelv⁸ volt hatályban, függetlenül attól, hogy mind a kérdést előterjesztő bíróság, mind az előzetes döntéshozatali eljárásba beavatkozó felek – a Bizottságot leszámítva – valamennyien abból indulnak ki, hogy a szóban forgó rendelet alkalmazandó.

31. Ennek a látszólagos rendellenességnek a magyarázata az alapul fekvő nemzeti eljárás természetében rejlik. Ahogyan azt a tárgyaláson kifejtették, a Deutsche Post nem megtámadási keresetet (*Anfechtungsklage*) nyújtott be, amelyet a bíróságnak a tényállás időpontjában hatályos jogszabályok alapján kell megítélnie, hanem egy megállapítási keresetet (*Feststellungsklage*),⁹ amelyről a tárgyalás és az ítélethozatal időpontjában hatályos jogi helyzet alapján kell határozni.

32. A kérdést előterjesztő bíróság hatáskörébe tartozik a nemzeti eljárás jog értelmének értelmezése, amelyről a Bíróság nem ítélezhet. Következésképpen, ha a belső jogszabályok értelmében a jogvitát *ratione temporis* a 2016/679 rendelet, nem pedig a 95/46/EK irányelv alapján kell megoldani, a Bíróságnak azzal, és nem ez utóbbival kapcsolatban kell értelmezést adnia.¹⁰

33. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés útján a 2015/2447 rendelet 24. cikke (1) bekezdésének értelmezését, és nem az esetleges érvénytelenség megállapítását kérik, amelyhez figyelemmel kell lenni a 2016/679 rendelet rendelkezéseire, valamint a Charta 7. és 8. cikkére.¹¹ Ismétlem, a kérdést előterjesztő bíróság nem vetette fel ezen cikk esetleges érvénytelenségét, amely arra szorítkozik, hogy rögzítse az AEO státusz megszerzésének feltételeit, és maga a jogszabály nem követeli meg sem a személyes adatok harmadik személy részére történő továbbítását, sem harmadik személy általi kezelését.

⁸ A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.).

⁹ Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés 5. pontja szerint „a felperes kéri annak megállapítását, hogy [...]”.

¹⁰ Mindenesetre a megoldás nem változna lényegesen egyik vagy másik jogszabály alkalmazása esetén, mivel a 2016/679 rendelet jelentős részben átveszi a 95/46 irányelv tartalmát, amelynek a helyébe lépett.

¹¹ A Bíróság már megállapította, „hogy a 95/46 irányelvnek az alapvető szabadságok, és különösen a magánélet tisztelgéséhez tartásához való jog megsértésére alkalmas személyesadat-kezelést szabályozó rendelkezéseit szüükszerűen a Chartában biztosított alapvető jogok fényében kell értelmezni” (2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 38. pont; 2017. március 9-i Manni ítélet, C-398/15, EU:C:2017:197, 39. pont).

A. A 2015/2447 rendelet 24. cikkének értelmezése

34. Az AEO státusz előnyöket biztosít¹² azon gazdasági szereplőknek, amelyek vámügyleteik vonatkozásában megbízhatónak minősülnek az Unió egész területén [a Vámkodeks 5. cikkének (5) bekezdése]. Az említett előnyök között található, a Vámkodeks 38. cikkének (6) bekezdésében foglaltak szerint, hogy a vámellenőrzések tekintetében kedvezőbb elbánásban részesülnek, mint az egyéb gazdálkodók. A megadott engedélytípustól függően, az AEO kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzésnek van kitéve.

35. Mivel az AEO-k megbízhatóságának és tisztességességének ellenőrizhetőnek kell lennie, ezen státusz megadása a Vámkodeks 39. cikkében¹³ rögzített feltételek teljesítéséhez kötött, azaz:

- vámjogszabályok és adószabályok betartása, és különösen a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény hiánya;
- annak bizonyítása a kérelmező részéről, hogy műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést;
- igazolt fizetőképesség, és
- az AEO státusz típusától függően, a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a gyakorlati jellegű szakértelem, vagy szakmai képezések (AEOC), vagy megfelelő biztonsági előírások (AEOS).

36. E feltételek valamennyi AEO státuszt kérelmező gazdálkodóval szemben megkövetelhetők, akár jogi személyekről, akár természetes személyekről van szó. A jelen ügyben, mivel a Deutsche Post jogi személy, a vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiányára vonatkozó követelmény, valamint hogy a gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény ne legyen nyilvántartva, kiterjed a Deutsche Post bizonyos munkavállalóira is (azokra, akik a következőkben említett leginkább releváns tisztségeket töltik be).¹⁴ Ezt mondja ki a 2015/2447 rendelet 24. cikke, amely rendelkezést a Vámkodeks 39. cikke a) pontjának végrehajtása céljából alkottak meg.¹⁵

37. A 2015/2447 rendelet 24. cikke szerint ezen hátrányos jogkövetkezményektől mentesnek kell lennie „a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy[nek]” és „a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazott[nak]”.¹⁶

¹² Ezek között a következők találhatóak: az egyszerűsített vámjáráások előnyeinek szélesebb körű élvezete; előzetes értesítés a vámellenőrzés lefolytatásáról; a vámellenőrzések tekintetében egyéb gazdálkodókhoz képest kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzés; az ellenőrzésre kiválasztott küldemények elsőbbségi kezelése; lehetőség az ellenőrzés helyszínének megválasztására; valamint „közvetett”, a vámjogi szabályozásban közvetlen nem tükröződő előnyök, amelyek azonban az AEO általános kereskedelmi ügyleteiben nagyon pozitív hatással bírnak. Az a körülmény, hogy egy AEO a védelem és a biztonság feltételeit egyesíti magában, azt jelenti, hogy biztonságot és védelmet biztosít az ellátási láncban.

¹³ A Vámkodeks 38. cikkének (4) bekezdése szerint a valamely tagállam által engedélyezett AEO státuszt valamennyi tagállam vámhatóságai elismerik.

¹⁴ Értelmezésem szerint a munkavállalói mellett magának a kérelmező vállalkozásnak is eleget kell tennie ugyanezen követelményeknek.

¹⁵ A Vámkodeks 41. cikkének első albekezdése a következőket mondja ki: „A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a 39. cikkben említett kritériumok alkalmazására vonatkozó szabályokat”.

¹⁶ A 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet 5. cikke előírja, hogy az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmeket a 6. mellékletben meghatározott nyomtatvány formátumát alkalmazva kell benyújtani. Ezen mellékletben, a magyarázatok 19. pontjában kimondja, hogy a kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező általános képviselőre jogosult személy aláírását, megadva az aláíró személy tiszttségét, illetve beosztását, nevét és a kérelmező bélyegzőjét. Továbbá, a kérelmezőnek egyebek mellett meg kell adnia a következő adatokat: „A legfontosabb tisztségviselők neve (ügyvezető igazgatók, a divíziók vezetői, számviteli vezetők, a vámügyi részleg vezetője stb.). Az illetékes alkalmazott ideiglenes vagy tartós távollétében követt kialakult gyakorlat ismertetése.”

38. A 2015/2447 rendelet 24. cikke határozza meg azokat a korlátozásokat, amelyeken a vámhatóságok nem terjeszkedhetnek túl a vizsgálható személyek körére vonatkozó információkérésük során. Ugyancsak figyelembe kell venniük ezt a rendelkezést a szóban forgó személyekre vonatkozó adatok begyűjtésének célja vonatkozásában.

1. Az AEO státusz valamely jogi személynek való megadását megelőzően vizsgálható természetes személyek köre

39. A 2015/2447 rendelet 24. cikkének logikája az, hogy az AEO státusz megadásához¹⁷ a hatóságoknak rendelkezniük kell bizonyos adatokkal a vállalkozások vezető beosztású személyeiről, például a vámügyi tevékenységét irányító személyekről.¹⁸

40. A 2015/2447 rendelet 24. cikkének tartalma megszorító: kizárólag *az* (AEO státuszt kérelmező gazdálkodóért) felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személyt és *a* vámügyiért felelős alkalmazottat említi. A rendelkezés egyes számot használ, ilyen módon megszorító értelmezést vetít elő, amelyet ugyancsak alátámaszt az a tény, hogy a közölt információk személyes adatok. Egy olyan jogszabályi előírás, amely a jogszabályi hierarchiában alárendelt a 2015/2447 rendelet 24. cikkének, mint a 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet 6. melléklete, nem tágíthatja annak alanyi alkalmazási területét.

41. Így tehát a vámhatóságok kizárólag a következő személyi adatokkal kapcsolatban végezhetnek adatgyűjtést:

- az AEO státuszt kérelmező gazdálkodóért felelős személy, amely szokásosan az ügyvezetésre feljogosított személy;¹⁹
- a szóban forgó vállalkozás vámügyiért felelős alkalmazott. Ugyanez a szigorú értelmezés alkalmazandó itt is, és feltételezi, hogy kizárólag a vállalkozás vámtevékenységéért végső soron felelős személyre vonatkozó adatok követelhetőek.

42. Ebből a feltételezésből kiindulva, osztom a kérdést előterjesztő bíróság álláspontját, amely szerint a 2015/2447 rendelet 24. cikke nem fedi le a vállalkozás felügyelőbizottsági tagjai és a tanácsadó testületi tagjai személyes adatainak bekérését. Ugyanígy nem nyújt jogalapot ez a rendelkezés arra, hogy megköveteljék más részlegek vezetőinek és a számviteli vezetőknek az adatait, kivéve ha ezek a személyek egyúttal a vállalkozás végső döntéshozói jogkörével rendelkeznek, vagy annak vámügyeivel foglalkoznak.

2. A vámhatóságok által követelhető információk és adatok

43. A 2015/2447 rendelet 24. cikkével összhangban, ahogyan arra már utaltam, kizárólag a „vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértése”, valamint a „gazdasági tevékenységhez kapcsolódó súlyos bűncselekmény” elkövetése hiányának igazolásához elengedhetetlenül szükséges információk lekérdezésére van lehetőség.

¹⁷ A nagyobb fokú egyszerűség kedvéért a továbbiakban kizárólag az AEO státusz megadására utalok, de az érvelések a szóban forgó státusz megtartására is vonatkoznak.

¹⁸ Lásd az Európai Bizottság engedélyezett gazdálkodókról szóló, 2016. március 11-i iránymutatásait, TAXUD/B2/047/2011-REV6, 126 és 127. o., amely a gazdálkodók által az AEO státusz önértékelési kérdőívében megadandó információkat gyűjti össze.

¹⁹ Ha ezen irányítási jogkört közösen gyakorolják, az adatigénylés logikusan kiterjedhet mindazokra, akik a közös joggyakorlás rendje szerint érintettek.

44. Ez tehát az egyetlen cél, amelynek az információk vámhatóság általi begyűjtése során eleget kell tenni. A rendelkezés ugyanakkor nem részletezi, hogy milyen típusú adatok alkalmasak a cél eléréséhez, ennek meghatározása a tagállamok hatáskörébe tartozik, szem előtt tartva, hogy kizárólag azon adatokról lehet szó, amelyek *elengedhetetlenek* a vállalkozás legfontosabb tisztségviselőinek megbízhatóságát érintő magatartások létéről, illetve hiányáról való meggyőződéshez.

45. Annak bizonyítására, hogy az AEO státuszt kérelmező vállalkozás fent felsorolt munkavállalói tekintetében nem áll fenn a vámhatóságok bizalmának élvezéséhez szükséges érintetlenség, a 2015/2447 rendelet 24. cikke a jogsértések három típusára hivatkozik:

- A „vámjogszabályok súlyos vagy ismételt megsértése”. A „vámjogszabályok” alatt a Vámkodekx 5. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalom értendő.²⁰ Mivel épp a vámhatóság az, amely alkalmazza ezt a jogszabályi előírást, alapvetően már saját maga elégséges információval rendelkezik. A központi vámhivatal elismeri, hogy közvetlen hozzáférése van a vámjogszabályok megsértésére vonatkozó, illetve a vállalkozás gazdasági tevékenységével kapcsolatos szövetségi adatbázisokhoz.
- Az „adójogszabályok súlyos vagy ismételt megsértése”, amely fogalom – ahogyan arra a Bizottság rámutatott – az adók szélesebb körét foglalja magában.²¹ Ezen második kategóriával kapcsolatban a vámhatóságoknak harmadik személyektől kell beszerezniük azokat az információkat, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy az AEO státuszt kérelmező vállalkozás alkalmazottait nem szankcionálták a szóban forgó jogszerűtlen magatartás miatt.
- A „gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó súlyos bűncselekmény[ek]”, amely fogalom – ahogyan arra a Bizottság rámutatott – azokat a bűncselekmény fajtákat foglalja magában, amelyeknek a vezető tisztségviselők valamelyike által történt elkövetése a vámkezelést illetően komolyan sérti a vállalkozás hírnevét és tisztességét.²² Itt megint olyan jogsértésekről van szó, amelyekről a vámhatóságoknak a saját dokumentumaikból nem lehet tudomásuk.

46. Az AEO státusz megadása szempontjából mely adatokat kérdezhetik le a vámhatóságok a 2015/2447 rendelet 24. cikkével összhangban ezen jogsértések megtörténtének észleléséhez?

47. A központi vámhivatal azt állítja, hogy az adóazonosító számra, valamint a Deutsche Post vámkezelési tevékenysége felett ellenőrzést gyakorló vezető tisztségviselők és munkavállalók tekintetében illetékes adóhatóságok adataira szüksége van. Azt állítja, hogy csak ilyen módon tudja megállapítani, hogy ezek a személyek elkövették-e az adójogszabályok súlyos vagy ismételt megsértését, figyelemmel arra, hogy Németországban számos adót regionális hatóságok vetnek ki. Az adóazonosító szám az alapvető adat, amelynek segítségével az ezen személyekre vonatkozó szükséges információ ezektől a hatóságoktól pontosan lekérhető.

48. Ezzel szemben a Deutsche Post azt állítja, hogy a munkavállalóinak a jövedelemadóval kapcsolatos helyzete teljesen irreleváns annak értékelése szempontjából, hogy elkövették-e az adójogszabályok súlyos vagy ismételt megsértését. A munkavállalókra vonatkozó adóazonosító szám közzlése tehát nem elengedhetetlen, és nem is alkalmas a vámkezelés tekintetében a megbízhatóság értékelésére.

20 Ez alatt értendő „a jogszabályok együttese, amely a következők összességéből áll: a) a Vámkodekx és az azt kiegészítő vagy végrehajtó, uniós vagy nemzeti szinten elfogadott rendelkezések; b) a Közös Vámtarifa rendelkezései; c) a vámentességek uniós rendszerének létrehozásáról szóló jogszabályok; d) vámügyi rendelkezéseket tartalmazó nemzetközi megállapodások, amennyiben ezek alkalmazandók az Unióban.”

21 Többek között az áruk és szolgáltatások áramlására vonatkozó adók, amelyek közvetlen kapcsolatban állnak a kérelmező gazdasági tevékenységével (ezek közé tartozik például a héa), a jövedéki adók, valamint a társasági adók.

22 Az Európai Bizottság engedélyezett gazdálkodókról szóló, 2016. március 11-i iránymutatásaiban, TAXUD/B2/047/2011-REV6, 37. o., olyan bűncselekmények szerepelnek, mint a csődbüntett (fizetésektelenség); az egészségügyi jogszabályok bármely megsértése; a környezetvédelmi jogszabályok megsértése, például veszélyes hulladék határokon átnyúló illegális szállítása; a kettős felhasználású termékekről szóló rendelettel kapcsolatos csalás; vesztegetés és korrupció; az internetes bűnözés; pénzmosás; terrorista tevékenységekben való közvetlen vagy közvetett részvétel; vagy az EU-ba irányuló illegális migráció elősegítésében vagy támogatásával való közvetlen vagy közvetett részvétel.

49. Az írásos észrevételekből és a tárgyaláson adott magyarázatokból következik, hogy az adóazonosító szám olyan személyes azonosító, amelyet a természetes személyek a német adóhatóságokkal való kapcsolatuk során számos esetben használnak. Egyetértés van abban, hogy az adóazonosító szám elsődleges alkalmazása a jövedelemadó kivetésére szolgál, ez indokolja az alapeljárásban a jövedelemadó megállapításárailletékes adóhivatalokra vonatkozó adatokhoz való viszonyát.

50. A német jog értelmezése nem a Bíróság hatáskörébe, hanem a kérdést előterjesztő bíróság hatáskörébe tartozik. Ez utóbbi azt állítja, hogy a Deutsche Post alkalmazottai részére a szövetségi adóhatóság által meghatározott adóazonosító számok (az adózás rendjéről szóló törvény 139a. §-a (1) bekezdésének első mondata) kizárólag a jövedelemadó bérből való levonás formájában történő beszedése céljából gyűjthetők és tárolhatók (a jövedelemadóról szóló törvény 39e. §-a (4) bekezdésének első mondata).

51. A Deutsche Post alkalmazottai személyes adatainak a már kifejtettek szerinti célból történő gyűjtése a kérdést előterjesztő bíróság szerint nem áll közvetlen kapcsolatban a vállalkozás gazdasági tevékenységével, és emiatt nem releváns a vámügyi megbízhatósága értékelése szempontjából.²³

52. Úgy gondolom azonban, hogy a vámszabályozás szempontjából semmi nem zárja ki, hogy a német hatóságok az AEO státuszt kérelmező vállalkozás ügyvezetőire és a vámügyekért felelős alkalmazottaira vonatkozóan bekérjék az adóazonosító számot (valamint a jövedelemadó megállapításárailletékes adóhatóság megjelölését). Az ezen személyes adatok védelme kapcsán, az alábbiakban kifejtettek sérelme nélkül, ezen adatok megléte az e személyek által elkövetett jogsértések hiányának igazolására szolgálhat.

53. A kérdést előterjesztő bíróság érvelése akkor volna helyénvaló, ha valóban szét lehetne választani (ahogyan arra a kérdést előterjesztő bíróság láthatóan hivatkozik) a valamennyi természetes személyhez szükségképpen hozzárendelt adóazonosító szám alapján megszerezhető információkat és a vállalkozás tevékenységét. Valójában azonban az ellenőrzés célja pontosan annak igazolása, hogy az AEO státuszért folyamodó jogalany releváns tisztségeit betöltő természetes személyek az elmúlt három évben *saját* ügyeikben (vagyis nem a vállalkozás ügyeiben) úgy jártak el, hogy – amennyiben a múltban velük szemben szankciókat alkalmaztak – nem érdemlik meg a bizalmat, úgyszólván tisztességtelenséggel *megfertőzve* ilyen módon azt a jogalanyt, akinek általános ügyvitelét vagy vámügyeit ellátják.

B. A 2015/2447 rendelet 24. cikke és a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályok

54. A Bíróság által ekként minősített más, hasonló adóügyi adatokkal azonos módon,²⁴ az adóazonosító szám a 2016/679 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében személyes adatnak minősül, mivel az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó információ.²⁵

55. Meghatározott személy jövedelemadójának megállapításárailletékes adóhatóságok megjelölése az adóazonosító számhoz szorosan kapcsolódóként szerepel az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a német adóztatási rendszer szövetségi struktúrája miatt. Ebben az összefüggésben úgy is tekinthető, kiegészítő jelleggel, mint egy azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó adóügyi adat.

23 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés 16. pontja.

24 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 29. pont; 2017. szeptember 27-i Puškár ítélet, C-73/16, EU:C:2017:725, 41. pont.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a magánélethez való jognak a személyes adatok védelméhez való jog tekintetében történő tiszteletben tartása az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó valamennyi információra kiterjed (2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 52. pont; 2013. október 17-i, Schwartz ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 26. pont).

56. Ahogyan arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, az adóazonosító szám automatikus bekérése különösen érzékeny információkhoz való hozzáférést tesz lehetővé.²⁶ Ez tehát olyan eszköz, amely lehetővé teszi a jogosult azonosítását és annak magán-, illetve családi életére vonatkozó, a hatóság rendelkezésére bocsátott bizonyos információk megszerzését.

57. A vámhatóságoknak az AEO státuszt kérelmezőkkel való kapcsolatában az adóazonosító számra vonatkozóan kifejtett tevékenység adatgyűjtésnek vagy adattovábbításnak minősülhet. Mindkét esetben adatkezelés valósul meg a 2016/679 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében. A német vámhatóság bekéri az adóazonosító számokat, rendszerezi azokat, és arra használja, hogy információt kérjen be az illetékes adóhatóságoktól az adójogszabályoknak a szóban forgó személyek általi súlyos vagy ismételt esetleges megsértésére vonatkozóan. Az ilyen adatok egyszerű megszerzése már adatkezelést feltételez, mint ahogy még inkább annak minősül a rendszerezésük és az ezen személyekre vonatkozó információ szerzésére történő felhasználásuk.²⁷

58. A Bíróság álláspontja szerint is adatkezelés valósul meg, ha az egyik állami szerv a másik állami szerv részére adatot ad át,²⁸ valamint ha egy munkáltató személyes adatot továbbít valamely nemzeti hatóság részére.²⁹ Következésképpen a Deutsche Post által az ügyvezetőire és munkavállalóira vonatkozó személyes adatoknak a központi vámhivatal részére való átadása a 2016/679 rendelet szempontjából „adatkezelésnek” minősül.

59. A 2016/679 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja az adatkezelés rendező elveként rögzíti az adatkezelés célhoz kötöttségét: „a személyes adatok gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon”.³⁰

60. Arról kell tehát dönteni, hogy a Deutsche Posttól bekért, annak ügyvezetői és vámügyekkel foglalkozó munkavállalói adóazonosító számának a német vámhatóságok által történő felhasználása összeegyeztethető-e az ezen személyes adatok gyűjtésére vonatkozó belső jogszabályok által kitűzött céllal.

61. A kérdést előterjesztő bíróságban kétségek merülnek fel ezzel kapcsolatban,³¹ és úgy véli, hogy nincs közvetlen kapcsolat az adóazonosító számok, valamint a Deutsche Post ügyvezetői és vámügyekkel foglalkozó munkavállalói jövedelemadó megállapítására illetékes adóhatóságok között. Amint az a tárgyaláson nyilvánvalóvá vált, és azt korábban kifejtettem, a német jog ezen adóügyi adatok felhasználását alapvetően, de nem kizárólag a munkáltató és a munkavállaló közötti munkaviszonyban a jövedelemadó beszedése céljából írja elő.

26 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés szerint többek között egy adólevonásra jogosult vallási közösséghez való, jogilag meghatározott tartozás; a belépés és a kilépés dátuma; a családi állapot, valamint a családi állapot létrejöttének vagy megszűnésének napja; adott esetben a házastárs, valamint a munkavállaló gyermekeinek adóazonosító száma a családi adójóváírásokkal összefüggésben.

27 A 2017. szeptember 27-i Puškár ítéletben, C-73/16, EU:C:2017:725, 34. pont, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy: „adatkezelésnek” minősül az ügyvezetési feladatokat strómanként ellátó személyek nevének, személyazonosító számának és adóazonosító számának nyilvántartásba vétele. Ezt a nyilvántartást a Szlovák Köztársaság pénzügyi igazgatósága és a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala készítette, amely nyilvántartásnak mind az elkészítése, mind a különböző fokú bíróságok általi alkalmazása adatkezelésnek minősül.

28 A 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 29. pont.

29 „Az ilyen adatoknak a munkáltató általi gyűjtése, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megtekintése, felhasználása, valamint a munkáltató által a munkafeltételek ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósághoz történő továbbítása a 95/46 irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében »személyes adatok kezelésének« minősül” (kiemelés tőlem) (2013. május 30-i Worten ítélet, C-342/12, EU:C:2013:355, 20. pont).

30 Ugyanezen cikk hozzáfűzi, hogy „a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül az eredeti céllal össze nem egyeztethetőnek a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további adatkezelés (»célhoz kötöttség«)».

31 A kérdést előterjesztő bíróság szerint: „A felperesnél dolgozó alkalmazottak részére a német szövetségi adóhatóság által meghatározott adóazonosító szám [az adózás rendjéről szóló törvény 139a. §-a (1) bekezdésének első mondata] kizárólag a jövedelemadó bérből való levonás formájában történő beszedése céljából gyűjthető és tárolható (a jövedelemadóról szóló törvény 39e. §-a (4) bekezdése első mondatának 1. pontja). A felperes munkavállalóinak e célból bekért személyes adatai ezért nem állnak önmagukban közvetlen kapcsolatban a munkavállalók vámjogi megbízhatóságának megítélésével. Különösen a felperes munkavállalóinak azon személyes adatai, amelyek bekérésére a jövedelemadó bérből való levonás formájában történő beszedése céljából került sor, nem kapcsolódnak önmagukban a felperes gazdasági tevékenységéhez.”

62. Az adóazonosító számok (és emellett a jövedelemadó megállapítására illetékes adóhatóságok megjelölése) tehát személyes adatok, amelyek nem arra szolgálnak, hogy azokat egy vállalkozás és a német vámhatóságok közötti viszony keretében az AEO státusz megszerzése vagy megtartása céljából alkalmazzák. Következésképpen a személyes adatok olyan kezelésével állunk szemben, amely alapvetően nem áll összhangban az adatok begyűjtésének céljával, ellentétben a 2016/679 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt szabállyal.

63. A személyes adatok ilyen fajta kezelése ugyanakkor indokolt lehet. Elég például, hogy az érintett természetes személyek a 2016/679 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint hozzájárulásukat adják. A helyzet azonban az előzetes döntéshozatalra utaló végzés szerint az, hogy a Deutsche Post munkavállalói megtagadják a hozzájárulás megadását, emiatt ez a megoldás elvetendő.

64. Egyéb lehetséges indokolások [a 2016/679 rendelet] 6. cikke (1) bekezdésében³² találhatóak, amelyek értelmében az adatkezelés akkor jogszerű, ha az „az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez” (a c) pont) vagy „közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához” (az e) pont) szükséges.³³ A 2016/679 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése mindkét esetben előírja, hogy az adatkezelés jogalapját az uniós jognak, vagy azon tagállami jognak kell megállapítania, amelynek hatálya alá ezen adatkezelés tartozik.

65. A vámhatóságok által a Deutsche Post felé intézett kérelemnek, valamint a személyes adatok kezelésének jogszerűsége e hatóságnak azon a jogi kötelezettségén³⁴ alapszik, hogy ellenőrizze, hogy az AEO státuszt kizárólag olyan vállalkozásnak ítéli oda, amelynek ügyvezetői és vámügyekért felelős személyei nem követték el a fent említett jogsértéseket. Ez a jogi kötelezettség végső soron a 2015/2447 rendelet 24. cikkéből fakad. Értelmezésem szerint tehát fennáll a 2016/679 rendelet 6. cikke (1) bekezdése c) pontjában foglalt igazolás.

66. Az AEO státusz odaítélése céljából valamely vállalkozás ügyvezetői és vámügyekért felelős személyei adóazonosító száma kezelésének jogszerűsége ugyancsak alapulhat „az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásán” [a 2016/679 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének e) pontja],³⁵ mivel az elkerülhetetlen ahhoz, hogy a vámhatóság gyakorolja a ráruházott, az AEO státusszal rendelkező vállalkozások ellenőrzésére vonatkozó közhatalmi jogosítványt. Ez a státusz feltételezi az ellenőrzési feladatok egyfajta átruházását az AEO-k javára, amelyet ellensúlyoz a vámhatóságok széles körű jogosultsága ezen vállalkozások megbízhatóságának ellenőrzése és felügyelete céljából.

67. A jogvita tárgyát képező adatoknak – a 6. cikk (1) bekezdésének c) és e) pontján alapuló, ezért jogszerű – bekérése és kezelése korlátokat szabhat a 2016/679 rendelet 12–22. cikke által a személyes adatok jogosultjai számára biztosított jogoknak. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy a központi vámhivatal ezen adatok kezelése során korlátozza-e az érintettek ezen jogainak valamelyikét, például a hozzáférési jogát, a helyesbítéshez való jogát, a törléshez való jogát vagy a tiltakozáshoz való jogát.

32 Szükségesnek látszik ugyanakkor emlékeztetni arra, hogy abból a célkitűzésből, amelynek lényege az azonos védelmi szint biztosítása valamennyi tagállamban, az következik, hogy a 95/46 irányelv 7. cikke kimerítő és korlátozó jellegű felsorolását írja elő azon eseteknek, amelyekben a személyes adatok kezelése jogszerűnek minősíthető (2011. november 24-i Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito ítélet, C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777, 30. pont; 2017. szeptember 27-i Puškár ítélet, C-73/16, EU:C:2017:725, 105. pont). Ez a megállapítás kiterjeszhető a 2016/679 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt listára is.

33 2003. május 20-i Österreichischer Rundfunk és társai ítélet, C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 64. pont; 2013. május 30-i Worten ítélet, C-342/12, EU:C:2013:355, 36. pont.

34 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint „az a követelmény, amely szerint az alapvető jogok gyakorlása csak törvény által korlátozható, magában foglalja, hogy az e jogokba történő beavatkozást lehetővé tevő jogalaphoz magának kell meghatározni az érintett jog gyakorlásával kapcsolatos korlátozás terjedelmét” (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i I/15 [EU–Kanada PNR-megállapodás] véleménye, EU:C:2017:592, 139. pont; 2015. december 17-i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 81. pont).

35 A 2017. szeptember 27-i Puškár ítélet (C-73/16, EU:C:2017:725), 106–109. pontja megerősítette, hogy a Szlovák Köztársaság pénzügyi igazgatósága által az ügyvezetési feladatokat strómanként ellátó személynek minősített személyekről az adóbeszedés elősegítése, valamint az adócsalás elleni küzdelem céljából készített nyilvántartás a 95/46 irányelv 7. cikke e) pontjának hatálya alá tartozik, (amely rendelkezést a 2016/679 rendelet a 6. cikke (1) bekezdésének e) pontja foglalja magában), mivel az általa kitűzött cél valójában közérdeket szolgál.

68. Amennyiben léteznek ilyen korlátozások, azok igazolhatók lehetnek „az Unió vagy valamely tagállam egyéb fontos, általános közérdekű célkitűzései[vel], különösen az Unió vagy valamely tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdek[ével], beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket, a népegészségügyet és a szociális biztonságot” [a 2016/679 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c) pontja]. Amennyiben ilyen korlátozásokat alkalmaz, tiszteletben kell tartania továbbá „az alapvető jogok és szabadságok lényeges tartalmát”, valamint „szükségesnek és arányosnak kell lennie egy demokratikus társadalomban”.³⁶

69. Számomra úgy tűnik, hogy az a szándék, hogy az AEO státusz megadása céljából biztosítsák valamely vállalkozás ügyvezetői és a vámügyekért felelős személyei vámügyi megbízhatóságát, az Unió és a német állam általános közérdekű célkitűzésének felel meg gazdasági, pénzügyi és költségvetési szempontból. Az AEO-k megbízhatóságának ellenőrzése elősegíti a vámok beszedését, amely az Unió saját bevételi forrását képezi, amelyet a tagállamok szednek be és utalnak át az Unió költségvetésébe a kezelés adminisztrációja miatti bizonyos százalék levonását követően.

70. A vállalkozás ügyvezetője és vámügyekért felelős alkalmazottja feddhetetlenségének hiánya olyan tényező, amely ronthatja a szóban forgó vállalkozás vámügyi megbízhatóságát, amely közvetlenül kihat az AEO státusz megadására.³⁷ Ahogyan azt az Impresa di Costruzioni Ing. E. Mantovani és Guerrato ügyre³⁸ vonatkozó főtanácsnoki indítványomban kifejtettem, logikus, hogy valamely vállalkozás hitelességének hiányát az irányításáért felelős személyek által elkövetett bűncselekmények szempontjából kell értékelni.

71. Ez a körülmény igazolja, hogy a vámhatóság vizsgálhatja az említett ügyvezetőkre vonatkozó adóügyi nyilvántartásokat, amelyek tartalmazzák a jövedelemadóval kapcsolatos eseményeket is. Ha a vállalkozás ügyvezetője vagy vámügyekért felelős személye ezen adó vagy bármely más adó beszedésével kapcsolatban követett el jogsértést, álláspontom szerint lehetőséget kell biztosítani arra, hogy arról a vámhatóságok tudomást szerezzenek.

36 A Charta 52. cikke (1) bekezdésének második mondata szerint a Charta 8. cikke (1) bekezdése által biztosított személyes adatok védelmére vonatkozó korlátozásoknak figyelemmel kell lenniük az arányosság elvére és a feltétlenül szükséges határokon belül kell maradniuk (2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12, és C-594/12, EU:C:2014:238, 52. pont; 2014. december 11-i Ryneš ítélet, C-212/13, EU:C:2014:2428, 28. pont; 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 92. pont).

37 Az uniós jog egyéb területein ugyancsak vannak helyzetek, amelyekben valamely vállalkozás ügyvezetői jóhírnevének vagy feddhetetlenségének hiánya kihat a vállalkozás valamely gazdasági tevékenység végzésére vagy valamely kiváltság megszerzésére való alkalmasságára. Például, a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 23. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, a hitelintézetekben való befolyásoló részesedésszerzéssel összefüggésben kimondja, hogy „az illetékes hatóságok – a részesedésszerzés tárgyát képező hitelintézet hatékony, eredményes és prudens irányításának érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a hitelintézetre gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbi kritériumok alapján értékelik a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát: [...] b) a tervezett részesedésszerzés eredményeképpen a hitelintézet üzleti tevékenységét irányító bármely vezető testületi tagnak és a felső vezetés bármely tagjának a 91. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerinti jó hírneve, szaktudása, képességei és tapasztalata”. E tekintetben lásd még: a Berlusconi és Fininvest ügyre vonatkozó, 2018. június 27-i indítványom, C-219/17, EU:C:2018:502.

38 A C-178/16. sz. ügy, EU:C:2017:487, 54. pont. Az ebben az ügyben hozott 2017. december 20-i ítélet, EU:C:2017:1000, 34. pontjában a Bíróság kimondta, hogy „az uniós jog azon feltevéseiből indul ki, hogy a jogi személyek képviselőikén keresztül járnak el. E utóbbiak szakmai hitelességgel ellentétes magatartása releváns tényező lehet tehát valamely vállalkozás szakmai hitelességének értékelésekor. A tagállamok számára tehát a fakultatív kizárási okok végrehajtási feltételeinek meghatározására kiterjedő hatáskörük gyakorlása keretében teljességgel megengedett az, hogy az ajánlattevő vállalkozás feddhetetlenségének értékelése körében a releváns tényezők között figyelembe vegyék e vállalkozás ügyvezetői szakmai hitelességgel ellentétes cselekményeinek esetleges fennállását.”

72. Ugyanígy, az ilyen típusú adatok gyűjtése és felhasználása a 2015/2447 rendelet 24. cikkének (1) bekezdésében³⁹ kitűzött cél elérésével arányos intézkedésnek tekinthető. A német szövetségi adóhatóság által a tárgyaláson tett kijelentések szerint a német jogban nincs egyéb alternatív, kevésbé korlátozó intézkedés, mivel a német állam szövetségi felépítéséből következik, hogy bizonyos adókat, mint a jövedelemadó, a regionális hatóságok kezelik. Az adóazonosító szám a legalkalmasabb eszköz arra, hogy a (szövetségi) vámhatóság bekérje és megszerezze a több regionális hatóság kezében lévő adóügyi információt.⁴⁰

73. Végül, két pontosítást kell tenni:

- A vámhatóság a 2016/679 rendelet 13. és 14. cikke alapján köteles tájékoztatni az AEO státusszal rendelkező vállalkozás ügyvezetőit és vámügyekért felelős alkalmazottait a személyes adataik (az adóazonosító szám és az illetékes adóhivatal) tervezett kezeléséről azzal a céllal, hogy lehetővé tegye a 2016/679 rendelet 15–22. cikkében számukra biztosított jogok gyakorlását.
- A Bíróság értelmezése szerint a személyes adatok jogszerű kezelésének követelménye alapján a közigazgatási szerv köteles tájékoztatni az érintetteket arról, hogy ezeket az adatokat egy másik közigazgatási szerv mint az említett adatok címzettje által végzendő adatkezelés céljából továbbította.⁴¹

IV. Végkövetkeztetés

74. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a következő választ adja a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország) részére:

„1) Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdése második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy:

- Lehetővé teszi a vámhatóság számára, hogy az engedélyezett gazdálkodó státuszért folyamodó vállalkozástól kizárólag »a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy és a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazott« vonatkozásában megkövetelje az adóazonosító szám közlését, valamint a jövedelemadó megállapítására illetékes adóhatóságok megjelölését.
 - Nem teszi lehetővé az ezen adatokra vonatkozó követelmény kiterjesztését sem a kérelmező felügyelő bizottságának tagjaira, sem a további tisztségviselőire és munkavállalóira.
- 2) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) és e) pontja felhatalmazza a vámhatóságot az olyan személyes adatok gyűjtésére és kezelésére, mint az engedélyezett gazdálkodó státuszt kérelmező vállalkozás felelős ügyvezetője és

³⁹ Az arányosság elvének tiszteletben tartását illetően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog védelme uniós szinten megköveteli, hogy a személyes adatok védelme alóli kivételek és e védelem korlátozásai a feltétlenül szükséges határokon belül maradjanak (2014. április 8-i Digital Rights Ireland és társai ítélet, C-293/12 és C-594/12, EU:C:2014:238, 51. és 52. pont; 2015. október 6-i Schrems ítélet, C-362/14, EU:C:2015:650, 92. pont; 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 96. pont; 2017. szeptember 27-i Puškár ítélet, C-73/16, EU:C:2017:725, 112. pont).

⁴⁰ A tárgyaláson vita tárgyát képezte, hogy a vállalkozás részéről az ügyvezetőiről és vámügyekért felelős személyeiről kiállított adóügyi megfelelői igazolás beszerzése kevésbé korlátozó lehetőség lenne. Ahogyan azt a központi vámhivatal kifejtette, ez nem így van, mert ezeket az igazolásokat a szóban forgó személyeknek közvetlenül kell kérniük és saját költségükre, ráadásul, az AEO státusz céljaihoz elengedhetetlenül szükségesnél több információt tartalmaznak. A kérdést előterjesztő bíróság feladata az ezzel kapcsolatos egyik vagy másik állítás megítélése.

⁴¹ A 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 40. pont.

vámügyekért felelős alkalmazottja vonatkozásában az adóazonosító szám és a jövedelemadó megállapítására illetékes adóhatóság megjelölése, dacára annak, hogy az érintett személyek nem adták hozzájárulásukat, a célból, hogy teljesítse a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében előírt jogszabályi kötelezettségét az ilyen vállalkozás vámügyi szempontú megbízhatóságának ellenőrzésére.”